

Archeologienota

Beringen, Markt 16

Archeologienota – PROGRAMMA VAN MAATREGELEN
2019F75

HAAST

Historisch en Archeologisch Advies, Studies en Toegepast onderzoek

Rik van de Konijnenburg, Grauwe Torenwal 6/00/1 - B-3960 Bree (BE)
Mob. 0496 209 018 - e-mail: rik@konijnenburg.com

verwijzing: VAN DE KONIJNENBURG, R., (2019), Beringen, Markt 16, HAAST-rapport 2019-33, Bree, D/2019/12654/33

Foto's: HAAST – Rik vd Konijnenburg (tenzij anders vermeld)

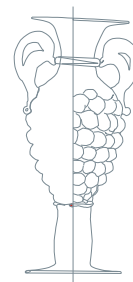
Tekeningen: HAAST (tenzij anders vermeld)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

Wettelijk depot: D/2019/12654/33

Copyright reserved. No part of this publication may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without the permission from the publisher.

COVERFOTO: Voorgevel van het pand gefotografeerd op 08/06/2019

INHOUD

1. Administratieve gegevens	3
2. Aanleiding van het (voor)onderzoek	5
3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem	7
4. Gemotiveerd advies	7
5. Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken	9
6. Lijst met afbeeldingen	14
7. Bibliografie	14

Programma van maatregelen

1. Administratieve gegevens

1.1 Administratieve gegevens

Projectcode	2019F75
Actoren	Rik van de Konijnenburg, OE/ERK/Archeoloog/2015/00041
Locatie: Provincie	Limburg
Gemeente	Beringen
Deelgemeente	Beringen
Site (adres)	Markt 16
Kadastrale gegevens	Beringen, afd. 1, sectie C, percelen 250m en 250p (partim – exclusief de servitude naar de Hasseltsesteenweg)
Oppervlakte onderzoeksgebied	Opp 332,30 m ²
Kadastraal percelenplan	Zie fig. 2
Topografische kaart	Zie fig. 3
Begindatum onderzoek	8/06/2019
Einddatum onderzoek	4/07/2019
Relevante termen thesauri OE	bureauonderzoek

Bounding Box:

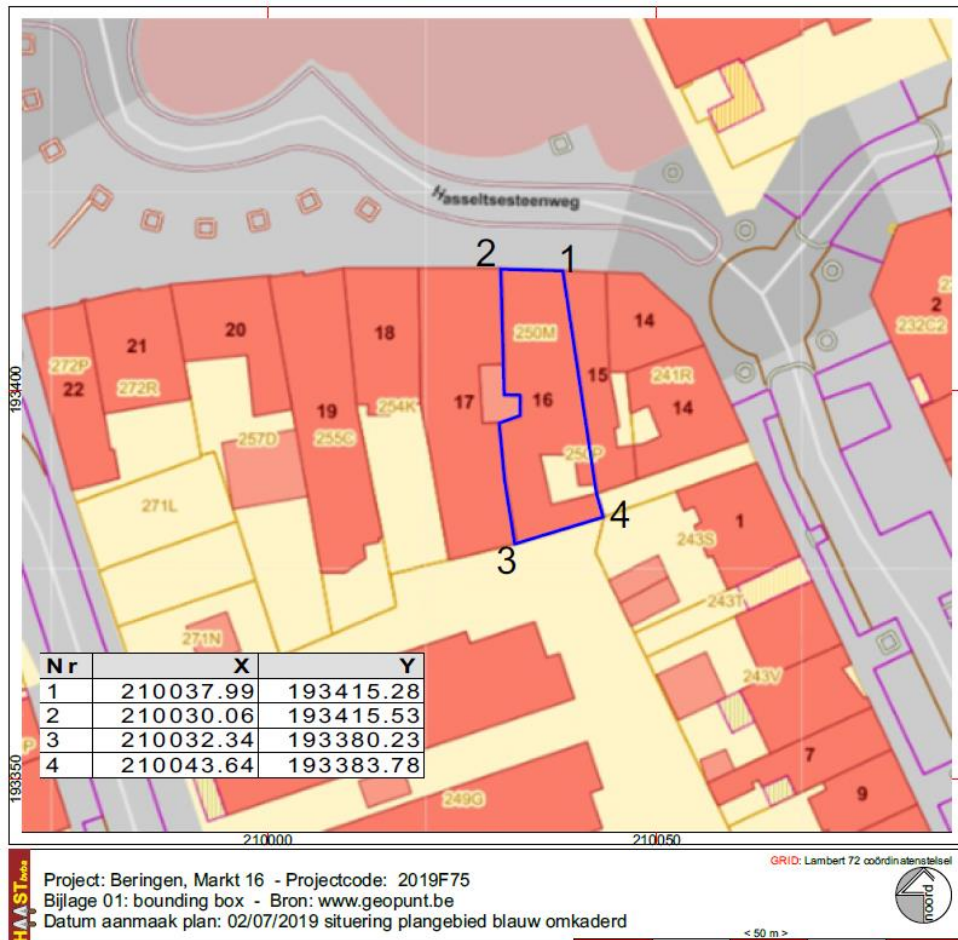

Fig. 1: Bounding Box

Kadastrale gegevens: Kadastrale ligging van het projectgebied: Beringen, afd. 1, sectie C, percelen 250m en 250p (partim – exclusief de servitude naar de Hasseltsesteenweg). De oppervlakte van het projectgebied bedraagt 332,30 m².

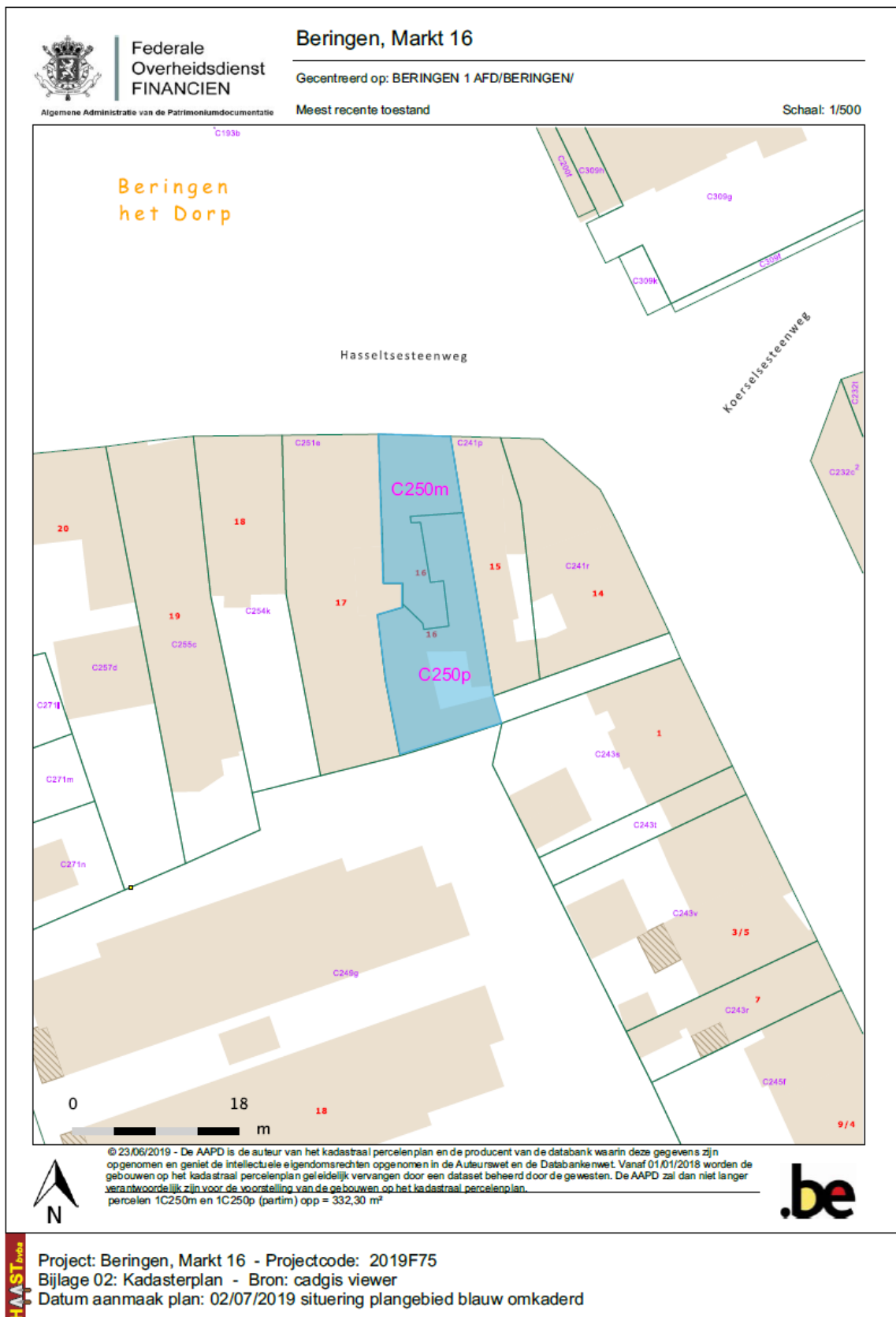

Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd23/06/2019 © cadgis viewer

2. Aanleiding van het (voor)onderzoek

Het bouwprogramma is tweeledig:

Het afbreken (slopen) van de bestaande gebouwen tot in de funderingen en opbreken van de verhardingen, ondergrondse leidingen, kelder etc. De af te breken constructies beslaan de volledige oppervlakte van het projectgebied. Enkel aan de straatzijde bevindt zich over de volledige breedte van het perceel een kelder met een oppervlakte van 38,20 m². Onder de "achterbouw" bevinden zich een aantal ondergrondse afvoerleidingen – riolering – waarvan de afwatering gebeurt via de servitude die het projectgebied verbindt met de Hasseltsesteenweg.

Voor de nieuwbouw blijft de oppervlakte van het te bebouwen gedeelte beperkt tot 144 m² met een voorgevel aan de Markt. Het te bouwen complex zal volledig onderkelderd worden. De kelder wordt aangezet op een diepte van 3.20 m onder het 0-peil. Dat 0-peil is het vloerpeil op de gelijkvloerse verdieping van het te bouwen complex en ligt op +41,55 m TAW. De fundering van de kelder bestaat uit een PE folie aan te brengen op het aan te leggen vlak, daarop een laag fijn steenslag en verdicht zand met daarop een zuiveringslaag en een laag gewapend beton. De totale dikte van de gewapende betonvloer inclusief onderlagen bedraagt 40 cm.

In de te creëren tuin zijn, na afbraak van alle de bestaande constructies en ondergrondse leidingen, de werken beperkt tot het aanbrengen van verhardingen voor parkeerplaatsen, aanleg van kleine groenperkjes en een tuinterras en funderingen voor de bouw van vier aan elkaar in een vierkant gekoppelde bergingen; oppervlakte 17,10 m². Verwacht wordt dat de aanzet van de funderingslagen en funderingsstroken voor deze werken niet dieper zullen gaan dan de uitbraak van de bestaande constructies en leidingen. Peilingen naar de diepte van de verstoringen door de historische bouwingrepen zijn nog niet uitgevoerd. Hier zal eventueel verder archeologisch onderzoek ook meer duidelijkheid in kunnen verschaffen.

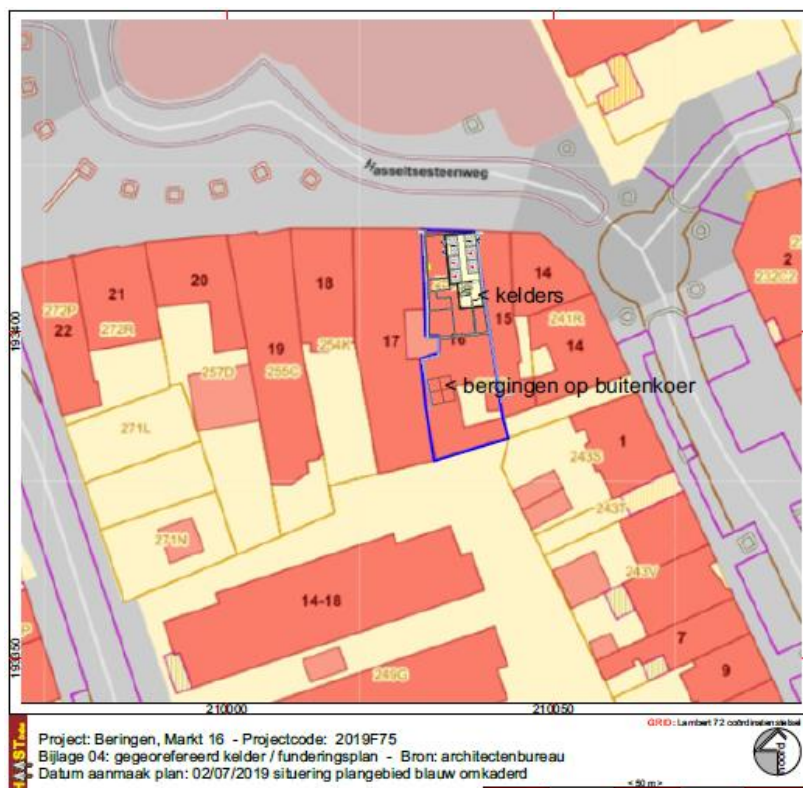

Fig. 3: georeferenciert inplantingsplan van de nieuwbouw

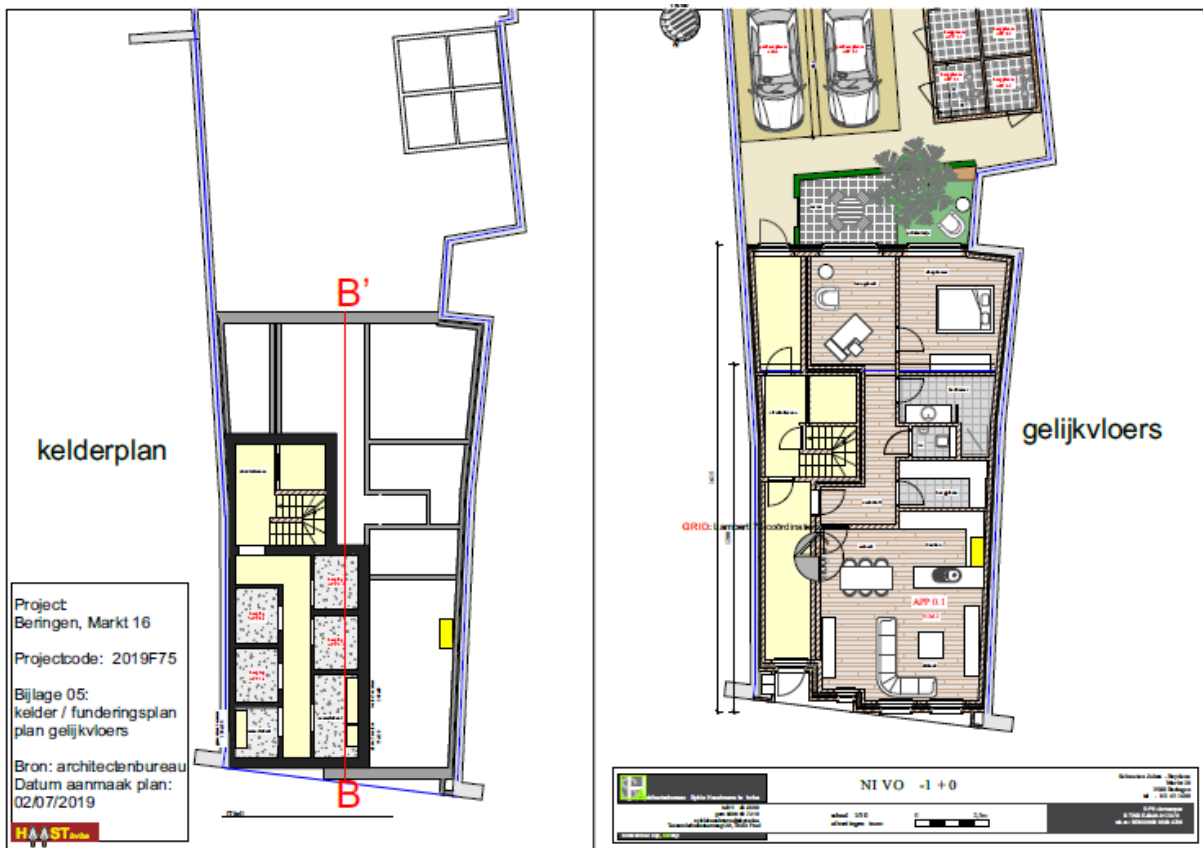

Fig. 4: kelderplan van de nieuwbouw © SH-architectenbureau

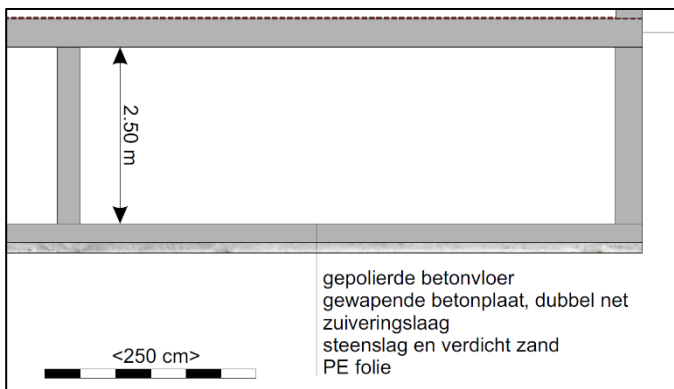
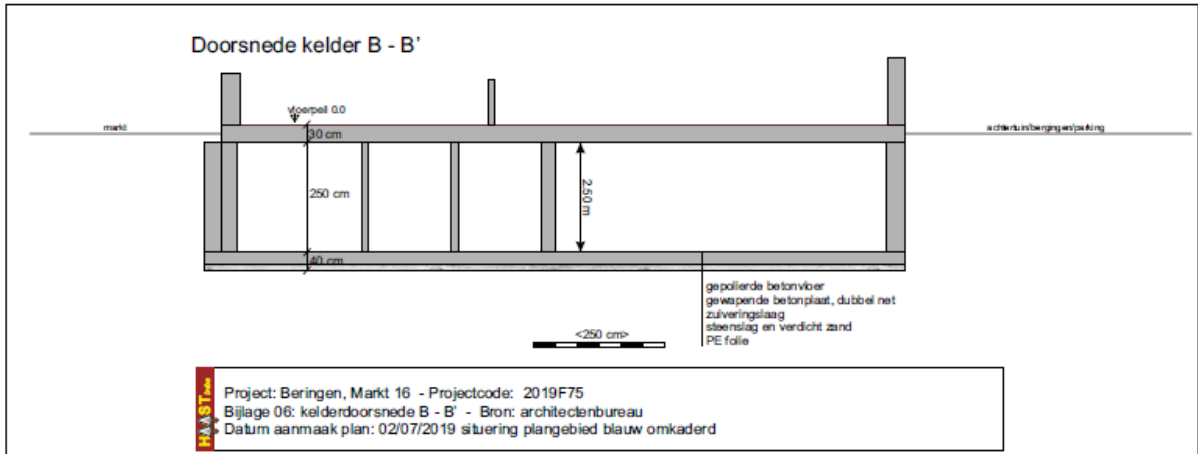

Fig. 5: doorsnede B – B' van de te bouwen kelder © SH-architectenbureau

Fig. 6: detail uit doorsnede B – B' van de te bouwen kelder © SH-architectenbureau

3. Resultaten van het vooronderzoek zonder ingreep in de bodem

Archeologische verwachting

De archeologische waarde van het projectgebied wordt bepaald door haar ligging binnen de historische stadskern van Beringen, in het centrum van de stad aan de Markt. Uit de historische kaarten en bronnen is af te leiden dat het terrein vermoedelijk al in het begin van de 16de eeuw bebouwd was. Dit houdt in dat de stratigrafische opbouw van de stad deels of geheel zou kunnen aangetroffen worden binnen het projectgebied. De eerste bebouwing groeide in een kern, waarna meestal centraal een gebedshuis/kerk gebouwd werd, waarna de stad zich verder ontwikkelde met onder meer binnen de stadswallen een scala aan beroepen en neringdoeners. De kelder kan een relict zijn van de 18de/19de eeuwse gebouwen en kan horen bij het pand zoals nog te zien op de postkaart uit 1948 (fig. 37¹). Na 1950 wordt het pand – tenminste de gevel – grondig verbouwd en “gemoderniseerd”. In hoeverre daarbij ook het interieur verbouwd werd kon niet nagegaan worden. Wel blijkt uit de plannen uit 1994 (fig. 7) dat er op het einde van de 20ste eeuw nog relatief grondige aanpassingen werden gedaan al lijkt de achtergevel van het pand, fig. 13 een amalgaam van buwingrepen uit verschillende perioden. Mogelijk is de muur ook een restant van de achterbouw zoals weergegeven op het primitief kadaster. Althans, de gebruikte bakstenen lijken daarop te wijzen. In hoeverre de inrichting voor looierij, droogkuis, wasserij en ververij gezorgd heeft voor versterking van de middeleeuwse bebouwing en contexten dient het voorwerp te zijn van verder archeologisch onderzoek met ingreep in de bodem.

Binnen een stadscontext is het moeilijk spreken van een landschapsevolutie. Het projectgebied maakte oorspronkelijk deel uit van een oost-west georiënteerd heuvellandschap waarop de stad Beringen zich ontwikkelde vanaf de volle middeleeuwen. Er wordt aan Beringen (Beringe in 1120) een vroegmiddeleeuwse oorsprong toegekend. Het projectgebied is gelegen binnen de stadswallen. Die stadswallen dateren vermoedelijk al uit het midden van de 13de eeuw, kort na 1211. Vanaf dan hoort het projectgebied tot de historische stadskern.

Voor zover kon afgeleid worden uit de historische en iconografische bronnen is het terrein al in het begin van de 16de eeuw bebouwd, mogelijk al eerder. De stijl van het gebouw op de foto uit 1948 doet echter allerminst 16de-eeuws aan, eerder 19de-eeuws en vermoedelijk was het oudste gebouw ook een vakwerkbouw en geen bakstenen gebouw. Er zijn dus zeker verschillende bouwfazen geweest binnen het projectgebied waarbij vermoedelijk de bebouwde oppervlakte steeds groter werd. De laatste bouwfase, (her)inrichting als wasserij en droogkuis vond plaats in de jaren 1994/1995.

De geplande werken zijn voor heel het projectgebied volledig vernietigend aangezien heel het projectgebied, 332,30 m² groot, zal geïmpacteerd worden door de afbraak van de bestaande bebouwing, de nieuwbouw en heraanleg van de tuin met bergingen en verhardingen.

4. Gemotiveerd advies

Het is in een stedelijke context moeilijk te bepalen wat als verstoord zone kan aangeduid worden. Afgaande op de vorm van de kelder, met tongewelf, kan deze moeilijk beschouwd worden als versterking maar moet eerder gezien worden als een relict van het 19de-eeuwse – of oudere – gebouw dat in het projectgebied stond. Wat wel als een versterking kan beschouwd worden zijn de rioleringen binnen het projectgebied, maar de impact op de onderliggende bodemopbouw of stratigrafie van het terrein kon niet nagegaan worden. Geldt op de verschillende bouwfazen, cf. ook fig. 7. Het pand heeft ooit dienst gedaan als wasserij – ververij – droogkuis, en, volgens mededeling van de huidige eigenaar, was het daarvoor een looierij.

¹ De verwijzingen naar figuren in dit deel (archeologische verwachting) verwijzen naar de figuren in de archeologienota

Op basis van die gegevens kan het projectgebied beschouwd worden als mogelijk matig, mogelijk ernstig verstoord.

Advies:

Ondanks het feit dat het terrein kan beschouwd worden als een matig tot ernstig verstoorde zone, wordt via het programma van maatregelen geadviseerd het terrein verder archeologisch te evalueren en waarderen via een vervolgtraject. De historische / archeologische beschrijving wordt immers mede bepaald door de specifieke stad-situatie. Nagaan welke archeologische indicatoren in de directe omgeving en binnen een projectgebied aanwezig zijn kan in een stadscontext misleidend zijn omdat elk huis, elk gebouw, elke plek bij wijze van spreken haar eigen geschiedenis en ontwikkeling kan hebben ten gevolge van allerlei factoren; eigenaars, ambachten, branden, watersnood, functie, etc. Bovendien reiken waterputten en beerputten dieper dan de soms door recente werken verstoorde bodemlagen. Het zijn juist die (afval)putten die dikwijls boeiende informatie kunnen opleveren in verband met de socio-economische ontwikkeling van een stad en haar bewoners.

Randvoorwaarden

Het slopen van de bestaande gebouwen en opbreken van de verhardingen op het terrein dienen vanaf het moment dat men op maaiveldniveau is archeologisch begeleid te worden.

Algemeen: alle afbraakwerken over heel het terrein worden vanaf het maaiveld niveau, het huidige straatniveau archeologisch begeleid.

Specifiek en in nauw overleg met de aannemer der werken en de bouwheer, dient in volgorde uitgevoerd worden:

- Het uitbreken van de wanden en vloeren van de kelder onder begeleiding van een archeoloog,
- Onmiddellijk na het uitbreken van de bestaande constructies dienen, ook omwille van de beperkte oppervlakte van het projectgebied, de bodemprofielen van de uitgebroken kelder opgeschoond en geregistreerd om zo een eerste indruk te krijgen van de stratigrafische opbouw en gaafheid van de resterende, mogelijk onverstoorde terreindelen, pas na registratie van de bodemprofielen kunnen de damwanden (berlinerwand) aan de straatzijde geplaatst worden. Na uitbraak van de keldervloeren worden de zo bekomen grondvlakken geregistreerd conform de bepalingen in de code van goede praktijk archeologie met betrekking tot de registratie van de aangelegde vlakken in een proefsleuvenonderzoek. Om veiligheidsredenen kan ervoor gekozen worden de kelderwanden aan de straatzijde (Markt) te laten staan tot het vlak van die kelder zijn geregistreerd
- Indien noodzakelijk, na advies van een ingenieur stabiliteit, en ten einde de veiligheid en stabiliteit van de aanpalende gebouwen, het projectgebied is aan de straatzijde slechts iets meer dan 8 m breed, en het aanpalend wegdek te waarborgen mogen onderschoeiingswerken van de bestaande funderingen en het aanbrengen van een damwand/berlinerwand aan de straatzijde uitgevoerd worden. De daarvoor uit te voeren graafwerken worden op voorhand besproken en ter plaatse begeleid door een archeoloog. Elke te graven put voor het uitvoeren van onderschoeiingswerken dient beschouwd te worden als een proefput.

De beschikbare methodes binnen een vooronderzoek zonder ingreep in de bodem, veldkartering, landschappelijk booronderzoek en geofysisch onderzoek zullen weinig of geen resultaten opleveren.

Geofysisch onderzoek spoort weliswaar anomalieën in de bodem op maar aangezien er geen structuren in harde materialen, baksteen, natuursteen, verwacht worden zal dit eerder moeilijk interpreteerbare sporen opleveren die enkel geïnterpreteerd of gedetermineerd kunnen worden door een ondersteunende ingreep in de bodem. Bovendien is deze methode duur en zullen de resultaten niet opwegen tegen de kosten.

Veldkartering: gelet op de bebouwing en quasi volledige verharding van het terrein is deze methode niet bruikbaar

Landschappelijk bodemonderzoek is wenselijk om na te gaan in hoeverre de stratigrafische bodemopbouw bewaard gebleven is, hetzij eventueel geschonden. Maar, omdat het terrein gelegen is binnen een stedelijke context met mogelijk een complexe antropogene stratigrafie is het eerder aangewezen proefputten aan te leggen dan wel profielputten (zie verder).

Verkennd/waarderend archeologisch booronderzoek: gelet op de bebouwing en quasi volledige verharding van het terrein is deze methode niet bruikbaar

Proefputten- en proefsleuvenonderzoek: gelet op de mogelijk complexe stratigrafische situatie aangezien het terrein binnen een stadscontext gelegen is, is het aan te bevelen een proefputtenonderzoek uit te voeren. Deze proefputten dienen om na te gaan of er goed bewaarde archeologische niveaus aanwezig zijn op het terrein. Indien uit het proefputtenonderzoek blijkt dat het terrein ondanks de beperkte oppervlakte en de resultaten van het bureauonderzoek toch archeologisch potentieel heeft, door bijvoorbeeld indicaties die wijzen op de aanwezigheid van water- of beerput(ten) of andere archeologische bodemsporen, c.q. vondsten van gebruiksvoorwerpen, dan wordt over de volledige lengte van het terrein een proefsleuf aangelegd van 2 meter breed en 30 m lengte.

De uitvoering van het programma van maatregelen gebeurt in nauw overleg met de bouwheer en aannemer der werken zodat elke fase van het archeologisch (voor)onderzoek in optimale omstandigheden kan worden uitgevoerd.

5. Onderzoeksstrategie, onderzoeksmethode & technieken

Onderzoeksmethode

Om de intacte staat van het bodemarchief te achterhalen is het noodzakelijk de sloopwerken algemeen te begeleiden vanaf het moment dat men op maaiveld niveau (straatniveau / niveau van de binnenruimten) komt.

Begeleiding van de sloopwerken en proefputtenonderzoek:

Opvolging van de sloopwerken:

Doel is de stratigrafische opbouw van het terrein te registreren en te documenteren. Na afbraak van de bestaande panden en opbreken van de verhardingen dienen de profielwanden van de uitgebroken kelder en de vlakken onder de keldervloeren te worden opgeschoond en geregistreerd zoals profielkolommen en aangelegde vlakken van proefputten om zo een eerste indruk te krijgen van de stratigrafische opbouw van het terrein, de mate van verstoringen en mogelijke aanwezigheid van archeologisch waardevolle sporen.

De chronologisch te volgen werkzaamheden inzake **archeologische begeleiding:**

- Het opbreken van terreinverhardingen op maaiveldniveau dient te gebeuren onder begeleiding van een archeoloog teneinde archeologische sporen in het vlak te behoeden van destructie,
- Het uitbreken van de wanden en vloeren van de bestaande kelder gebeurt onder begeleiding van een archeoloog,
- Onmiddellijk na het uitbreken van de bestaande constructies dienen, ook omwille van de beperkte oppervlakte van het projectgebied,
 - o het grondvlak en de bodemprofielen van de uitgebroken kelder opgeschoond en geregistreerd om zo een eerste indruk te krijgen van de stratigrafische opbouw van het terrein en de gaafheid van deze terreindelen,
 - o **Het grondvlak van de kelder, na verwijdering van de keldervloer en bijhorende onderlagen, moet beschouwd worden als een aangelegd vlak van een proefput.**

- na registratie van de bodemprofielen en het aangelegde vlak na opbraak van de keldervloeren en onderfundering kan aan de straatzijden (Mgr. Koningsstraat) de damwand (berlinerwand) geheid worden.
- Ten einde de veiligheid en stabiliteit van de aanpalende gebouwen te waarborgen mogen, indien noodzakelijk, onderschoeiingswerken van de bestaande funderingen uitgevoerd worden. De daarvoor uit te voeren graafwerken worden op voorhand besproken en ter plaatse begeleid door een archeoloog. Elke te graven put voor het uitvoeren van onderschoeiingswerken dient beschouwd te worden als een archeologische proefput en is bijkomend bij het proefputten- en proefsleuvenplan zoals voorgesteld op fig. 7.

Proefputten en proefsleuven:

Na het verwijderen van de keldervloeren dienen het vlak en de profielwanden aan de zuidzijde van de kelderputten opgeschoond om eventuele archeologische sporen te registreren.

Er worden drie **proefputten** en één **proefsleuf** aangelegd. De proefputten meten elk 2 x 2 m (4m²), in te planten zoals voorgesteld op fig. 7. Drie proefputten van elk 4 m² betekent 12 m² aan te leggen. De proefsleuf meet 2 m breed en is 30 m lang, zijnde 60 m², 18% van het totale terrein oppervlak (332,30 m²), indien volledig aangelegd, maar gelet op de aanwezigheid van kelder, dient de proefsleuf te worden aangelegd tot in de kelderput.

De argumentatie voor de inplanting van alle proefputten en de proefsleuf is om na te gaan

- of het terrein al dan niet geheel of volledig verstoord is, danwel nog archeologisch potentieel heeft,,
- om de stratigrafische opbouw van het terrein na te gaan omdat uit de historische bronnen blijkt dat die zeer verschillend kan zijn binnen het projectgebied aangezien het onbekend is
 - hoeveel bouwfases er op het terrein aanwezig zijn, aantal archeologische vlakken,
 - Of en eventueel welke, indien determineerbaar, activiteiten er plaatsvonden in het binnengebied – achtertuinen – van zowel eventuele bebouwing aan de Markt maar ook de achterbouw zoals weergegeven op het Primitief Kadaster
 -

Centraal in het projectgebied dient een noord-zuid gerichte proefsleuf aangelegd te worden, haaks op de richting van de gevel aan de Markt. De oriëntatie en inplanting is mede ingegeven door de vorm van het projectgebied, een lange smalle noord-zuid georiënteerde strook.

De profielputten vallen binnen de aan te leggen proefsleuf aangezien het dan bestudeerde oppervlak al iets meer dan 18% van het totale projectgebied beslaat waarmee ruim voldaan wordt aan de minimumoppervlakte van 12,50% voor het prospecteren van projectgebieden.

Registratie bodemprofielen:

Elk bodemprofiel wordt opgekuist, gefotografeerd (voorzien van profielnummer, noordpijl en schaal), ingetekend op schaal 1/20 en beschreven per horizont/laag op basis van de bodemkundige registratie- en beschrijvingsmethodes. Bij elke profielkolom wordt de absolute hoogte van het (archeologisch) vlak en van het maaiveld genomen en op het plan aangeduid. De profielkolommen zijn minimaal 2 m breed en worden aangelegd zoals afgebeeld op onderstaande figuur 7. Aangezien de grond uitgegraven zal worden voor de bouw van een kelder en funderingen van bergingen, worden de profielen opgeschoond tot minstens 50 cm in de C-horizont of, indien die niet bereikt wordt, de diepte van de te bouwen kelder (= de verstoringsdiepte). Per profielput/proefput wordt, indien de C-horizont niet bereikt wordt, met een edelmannboor met diameter 7 cm één boring gezet tot in de C-horizont. Het boorstaal wordt beschreven en gefotografeerd en toegevoegd aan het bodemprofiel van de proefput.

Registratie van de aan te leggen vlakken:

De vlakken worden manueel opgeschoond.

De vlakken worden ingemeten op leesbare schaal (maximum 1/20).

Bij elke profielput wordt de absolute hoogte van de (archeologische) vlakken, de uitgravingsdiepte en van het maaiveld t.o.v. de Tweede Algemene Waterpassing genomen en op plan gebracht.

De profielputten worden stratigrafisch uitgegraven. Indien zich in het vlak sporen bevinden worden deze eerst opgegraven vooraleer naar een volgend niveau te gaan. Van elk zichtbaar vlak worden foto's genomen en tekeningen gemaakt (schaallat, noordpijl, verwijzing naar put en niveau). Van elk vlak wordt tevens de absolute hoogte vastgesteld en wordt er verwezen naar het stratigrafische niveau (laag) van het profiel.

In de aangelegde vlakken worden alle aanwezige archeologische sporen opgeschaafd, gefotografeerd (voorzien van sleufnummer, spoornummer, noordpijl en schaallat), ingetekend op leesbare schaal (maximaal 1/20) en beschreven (aard van het spoor, beschrijving van de vulling en de aflijning, textuur, ...).

Elk vlak wordt gescreend met een metaaldetector, deze worden eveneens op het bijhorende vlakplan aangeduid evenals de ingezamelde vondsten.

Vraagstelling en Onderzoeksdoelen

De te beantwoorden vragen bij het proefputtenonderzoek en het begeleiden van de uitbraak van de kelder:

- *Zijn er nog archeologisch relevante niveaus aanwezig?*
- *Zijn er sporen aanwezig?*
- *Bevinden de sporen zich in stratigrafisch verband?*
- *Hoeveel verschillende lagen/stratigrafie zijn er te onderscheiden in de verschillende proefputten?*
- *Bevatten deze lagen archeologische vondsten?*
- *Uit welke periode dateren de vondsten?*
- *Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?*
- *Wat was de invloed van de bestaande bebouwing/verhardingen op het archeologisch erfgoed?*
- *Op welk niveau bevindt zich de natuurlijke moederbodem?*
- *Is er nog muurwerk van historische bebouwing aanwezig in de ondergrond?*
- *Wat is de aard, functie en datering van het muurwerk?*
- *Kan er een verstoorde zone afgebakend worden?*
- *Kan er een zone voor verder onderzoek afgebakend worden?*
- *In welke mate is uit de stratigrafische opbouw van het bodemarchief een relatieve datering en fasering van het sporenbestand af te leiden?*
- *Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht bij een eventueel vervolgonderzoek?*

Indien uit het proefputtenonderzoek blijkt dat het terrein dermate verstoord is door recente bodemingrepen waardoor geen archeologische erfgoedwaarden meer te verwachten zijn, dan kan het projectgebied vrij gegeven worden van verder archeologisch onderzoek na bekrachtiging van de op te maken archeologienota.

Indien er voldoende indicatoren aanwezig zijn om te stellen dat het terrein een groot archeologisch potentieel heeft, dan wordt, al dan niet in een door het proefputtenonderzoek afgebakende zone, via een aan de archeologienota over het proefsleuven en proefputtenonderzoek toe te voegen programma van maatregelen een archeologische opgraving opgelegd.

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een voldoende gefundeerde uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en behoudenswaardigheid van de archeologische waarden in het plangebied en wanneer via een archeologienota, verslag van het proefputten- en proefsleufonderzoek, een eenduidig advies kan worden gegeven voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ. Om te bepalen of het onderzoeksdoel is bereikt, gebruikt de erkende archeoloog de volgende criteria:

Oppervlaktecriterium: Aangezien het principe van het voorgestelde proefsleuvenonderzoek gebaseerd is op een statistische manier van werken is het van belang dat een voldoende ruime dekking wordt verkregen. Bovendien is het van belang dat de spreiding van de sleuven over het hele terrein gewaarborgd wordt zodat uitspraken kunnen worden gedaan over het hele terrein.

Inhoudelijke evaluatie: de erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden voldoende onderzoeken zodat uitspraken kunnen worden gedaan over onder meer datering, interpretatie en onderlinge samenhang van sporen.

Ruimtelijke evaluatie: de erkende archeoloog moet eventueel aanwezige archeologische waarden zodanig onderzoeken dat hij een uitspraak kan doen over de ruimtelijke spreiding van een of meerdere archeologische vindplaatsen in het plangebied.

Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk die voor aanvang van het onderzoek met ingreep in de bodem reeds voorzien zijn.

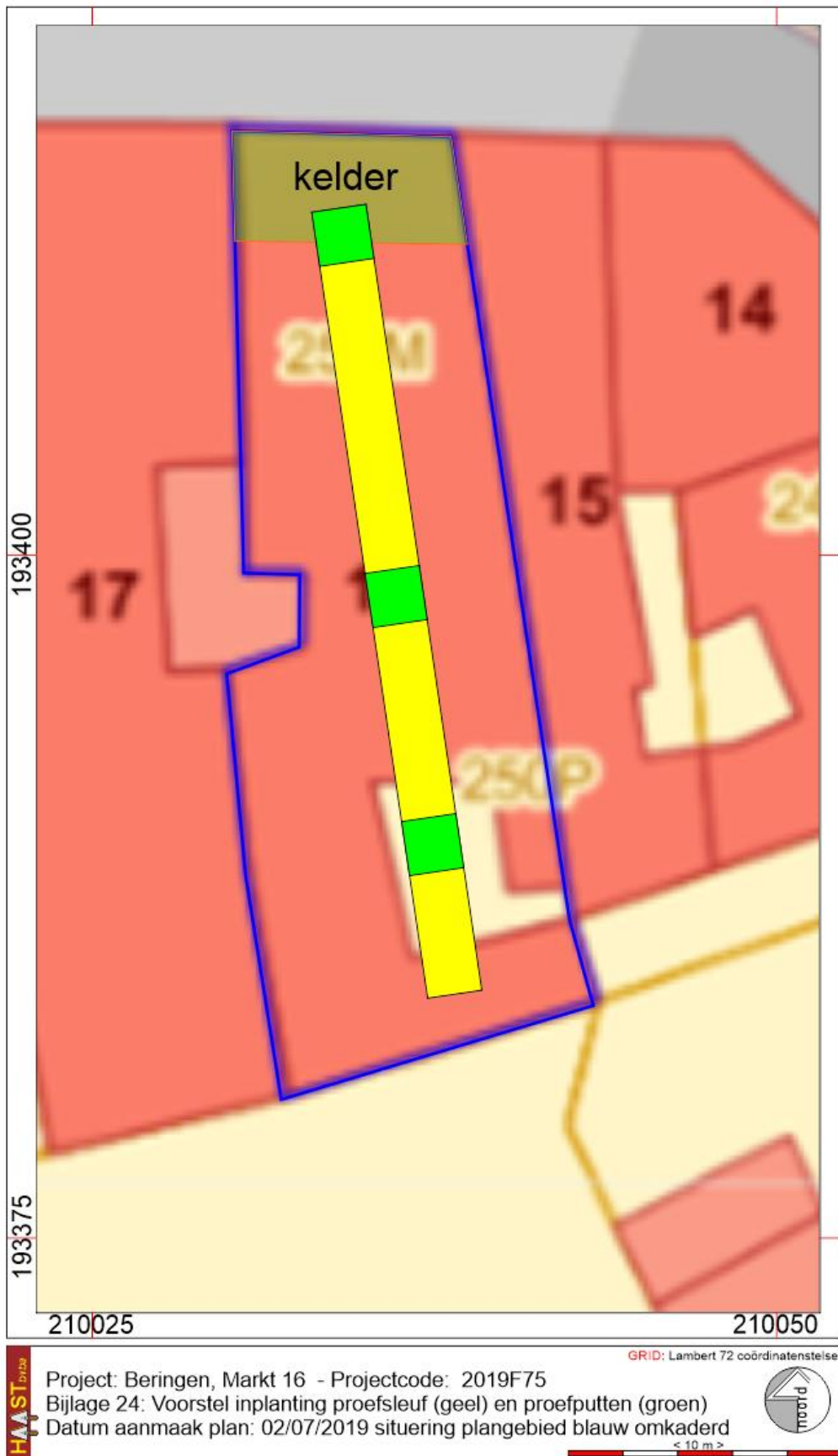

Fig. 7: Inplanting van de proefputten (groen ingekleurd) en de proefsleuf (geel ingekleurd)

6. Lijst van de afbeeldingen

Fig. 1: Bounding Box

Fig. 2: Kadastraal uittreksel dd23/06/2019 © cadgis viewer

Fig. 3: gegeorefereerd inplantingsplan van de nieuwbouw

Fig. 4: kelderplan van de nieuwbouw © SH-architectenbureau

Fig. 5: doorsnede B – B' van de te bouwen kelder © SH-architectenbureau

Fig. 6: detail uit doorsnede B – B' van de te bouwen kelder © SH-architectenbureau

Fig. 7: Inplanting van de proefputten (groen ingekleurd) en de proefsleuf (geel ingekleurd)

7. Bibliografie

Code van goede praktijk voor de uitvoering van en rapportering over archeologisch vooronderzoek en archeologische opgravingen en het gebruik van metaaldetectoren, versie 4.0.